

ת"פ 55679/05/15 - מדינת ישראל נגד יצחק דדון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55679-05-15 מדינת ישראל נ' דדון
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק דדון

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

1. כתב האישום כולל שני אישומים.

באישום הראשון מואשם הנאשם בעבירות החזקת סכין שלא למטרה כשרה והחזקת סמים לצריכה עצמית. על פי המיוחס לנאשם באישום זה, ביום 2.6.14 החזיק הנאשם בביתו במושב אדרת, בארון הבגדים שלו, סם מסוכן מוסג חשיש במשקל 8.14 גרם נטו. עוד מיוחס לנאשם באישום זה כי החזיק בקרוואן השייך לו, בחדר השירותים, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 44.6 גרם נטו, והחזיק סכין בדלת מכוניתו.

באישום השני מיוחס לנאשם כי ביום 5.10.15 החזיק בביתו 1.33 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש ו- 5.47 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קנבוס.

ראיות התביעה

2. הבלש נירן יוסף תיאר את החיפוש שערך ביום 2.6.14 יחד עם שני שוטרים נוספים. על פי עדותו, הגיע לביתו של הנאשם כשבידו צו חיפוש ושימש מפקד צוות הבילוש שערך את החיפוש. לדבריו הציג לנאשם את הצו החתום על ידי שופט, הודיע לו כי עומד לבצע חיפוש, שאל את הנאשם אם מעוניין בנוכחות עדים מטעמו והנאשם השיב בשלילה. לאחר מכן שאל את הנאשם האם מחזיק חומרים אסורים והנאשם השיב בחיוב ואמר שיש לו קצת חשיש בחדר, ניגש לחדרו והוציא מהארון חומר החשוד כסם בצבע חום. העד מתאר כי המשיך בחיפוש וכי בתוך הבית לא נמצא דבר נוסף. הוא שאל את הנאשם אם יש מבנים נוספים במשק והנאשם השיב כי יש לו קרוואן אך שלל כי יש שם חומרים נוספים אסורים והוביל את העד לקרוואן. העד ערך חיפוש בקרוואן ומצא על האסלה בחדר השירותים קופסה ובתוכה חומר ירוק החשוד כסם. בהמשך ערך חיפוש ברכבו של הנאשם שחנה על הכביש שליד הבית, ומצא סכין

עמוד 1

שתצלומיה הוגשו כמוצגים (ת/10-11). כאשר שאל את הנאשם מה הסכין עושה ברכב השיב הנאשם "במדינה שלנו עדיף שיהיה לי אר. פי. ג'י". העד תיאר כי החיפוש תועד בוידאו אך לא ידע לומר מה עלה בגורל הקלטת לאחר שהעביר אותה לחוקר אבישי טובי. דו"חות הפעולה והחיפוש שערך העד הוגשו בהסכמה.

3. השוטר פקד אלי טובול שירת ביום 5.10.14 כקצין מודיעין בילוש והשתתף בחיפוש שנערך בבית הנאשם באותו מועד. לדבריו הגיע למשק של הנאשם כשבידו צו חיפוש, הציג אותו לנאשם, אשר קרא את צו החיפוש. פקד טובול תיאר כי הציג לנאשם שהחיפוש ייערך בנוכחות עדים מטעמו, הנאשם ויתר על נוכחות עדים וביקש מהשוטר לא לעשות בלגן בגלל אמו המתגוררת בבית. השוטר תיאר כי שאל את הנאשם האם "יש לו משהו" והנאשם ניגש לארון הבגדים בחדרו והוציא ממנו קובייה בצבע חום החשודה כסם מסוכן מסוג חשיש ומסר אותה לשוטר. לאחר שהשיב בשלילה לשאלה האם יש דברים נוספים, ערכו השוטרים חיפוש ומצאו חומר החשוד כקנביס, משקל ושקית ובתוכה חומר בצבע לבן. הוא עצמו תפס את הקובייה בצבע חום ואת השקית עם החומר בצבע לבן והשוטר איציק אלפסי תפס את החומר שנחשד כקנביס. פקד טובול הכחיש בתוקף את הטענה כי החיפוש נערך ללא צו, והסביר כי לו היה נערך חיפוש ללא צו, על בסיס מידע מודיעיני, היה הדבר מצוין בדו"ח החיפוש והיה צורך בסדר כוחות גדול יותר של שוטרים מזה שהשתתף בחיפוש בפועל. דו"חות הפעולה והזכ"ד שכתב העד הוגשו בהסכמה.

4. רס"ר יצחק אלפסי שירת כבלש במשטרת מטה יהודה ביום 5.10.15 ועל פי עדותו גם הוא השתתף בחיפוש שנערך ביום זה בביתו של הנאשם. על פי עדותו, החיפוש במועד זה בוצע על פי צו חיפוש שהחזיק בידו. הוא ערך חיפוש בחדרו של הנאשם לאחר שהקצין טובול שאל את הנאשם האם יש משהו שלא אמר להיות בבית והנאשם מסר לו קובייה בצבע חום החשודה כסם מסוג חשיש. העד תיאר כי במהלך החיפוש בארון הבגדים של הנאשם מצא שקית ובתוכה חומר החשוד כ"גראס". הוא שאל את הנאשם מה זה והנאשם השיב לו כי מדובר בעלי נענע מיובשים. בהמשך החיפוש בחדרו של הנאשם תפס העד משקל. לאחר מכן נערך חיפוש ב"זולה" הצמודה לבית ולא נתפס דבר. כשחזר לתחנה העביר את המשקל והחומר שנתפס לשוטר אלי טובול. חיפוש זה לא תועד באמצעות צילום. דו"ח החיפוש שערך העד ודו"ח הפעולה הוגשו בהסכמה כמוצגים.

5. העד אבישי טובי שימש בזמנים הרלבנטיים חוקר בתחנת מטה יהודה ומתוך כלל הראיות עלה כי הוא היה החוקר האחראי על התיק. לדבריו ביום 2.6.15 קיבל ארבע אצבעות של חומר החשוד כחשיש, פגיון וכמות של חומר החשוד כקנביס, וכן גבה את הודעתו של הנאשם באותו היום בחקירה שתועדה בתיעוד וידאו, אשר לא נשמר בשל הפעלה שגויה של המכשיר על ידו. גם ביום 5.10.14, בתום החיפוש הוא קיבל לידי את דו"חות הבלשים שערכו את החיפוש, אך לא קיבל את צו החיפוש, ועל כן פנה לקצין הבילוש בבקשה לקבל את הצו, ונענה כי הבלשים לא מצאו את הצו עצמו.

לדבריו, התמונה נ/1 מתעדת את קופסת העץ שנתפסה ביום 2.6.15 לאחר שהוצאו ממנה הסמים. לשאלת פשר הימצאות עלים בודדים בתוך הקופסא כפי שנראה בתמונה, אמר שאינו יודע מה נעשה עם אותם עלים, האם נזרקו, נותרו בקופסא או שמא נשלחו לשקילה.

לדברי העד הוא ניסה לאתר את התיעוד המצולם של החיפוש מיום 2.6.15 ללא הצלחה.

דו"חות הפעולה והמזכרים שערך העד הוגשו בהסכמה.

6. הודעות הנאשם מיום 5.10.14 ומיום 14.4.15 הוגשו בהסכמה והודעת הנאשם מיום 2.6.14 הוגשה באמצעות גובה ההודעה רס"ר אבישי טובי.

בהודעת הנאשם מיום 2.6.14 המתייחסת לחיפוש נשוא האישום הראשון, הודה הנאשם כי בחיפוש שנערך בביתו באותו היום מצאו השוטרים **"כמה אצבעות של חשיש וקצת עלים של גראס"** וכי מה שנתפס שייך לו. לדבריו, הסמים נמצאו בארון הבגדים שלו והוא מסר אותם לשוטרים. אשר לעלים שנמצאו בתוך קופסת העץ אמר כי הוא משער שזה גראס וכי קיבל את הקופסא מאחר. ביחס לסכין שנתפסה ברכב אמר הנאשם כי הוא משתמש בה כמו במברג וכי לעיתים חותך בה לחמניות. לדבריו עושה בה שימוש יומיומי ועל כן לא שם אותה בתא המטען, אך בהמשך אומר שלא השתמש בסכין כלל ויכול להיות ש"**סגר איתה איזה בורג**" ושכח.

בהודעתו של הנאשם מיום 5.10.14 המתייחסת לחיפוש נשוא האישום השני פתח הנאשם ואמר כי הוא "מעשן" מזה 30 שנה וכי בחיפוש שנערך בביתו הוא נתן לשוטרים את מה שיש והם המשיכו לחפש ולא מצאו כלום. לדבריו הוא מסר לשוטרים "חשיש וגראס" והצביע על השקיות שאליהם הוכנסו הסמים שנתפסו. הנאשם טען כי השקית ובה החומר הלבן אינה מכילה סמים ושייכת לאחיו והמשקל הדיגיטלי שנתפס נמצא בחדרו לצרכי אספנות. לדבריו, את הסמים שנתפסו באותו היום קנה כשבועיים קודם לכן.

בהודעתו של הנאשם מיום 14.4.16 המתייחסת אף היא לאישום השני חזר הנאשם על גרסתו לפיה הוא מסר לשוטרים חשיש ופרח של קנאביס והם המשיכו בחיפוש אך לא מצאו דבר. בהודעתו זו אישר הנאשם כי עותק מצו החיפוש נמסר לו במועד החיפוש אך כשהתבקש להציגו אמר שלא נראה לו שהצו נמצא אצלו.

7. הוגשו בהסכמה מזכרים ותעודת עובד ציבור המתעדים את שרשרת העברת הסם למעבדה, וחווות דעת מעבדה, מהן עולה כי החומרים שנבדקו הם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 44.60 גרם נטו וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 8.14 גרם נטו (1/ת) וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 1.33 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 5.47 גרם נטו (8/ת).

ראיות ההגנה

8. הנאשם העיד להגנתו. לדבריו הוא מתגורר במשק מס' 2 שמושב אדרת מזה 44 שנים יחד עם אמו. אחיו הגדולים אינם גרים במקום, חלקם מתגוררים בסמיכות, באותו מושב. הנאשם תיאר כי עובד בחברת הסעות כנהג וברשותו רכב מסוג פורד פוקוס שנת ייצור 2009 שאינו שמיש מזה כשנתיים, רכז טרנזיט ובו 16 מקומות וכן מספר רכבי אספנות.

ביחס לאישום הראשון טען הנאשם כי הוצג לו על ידי השוטרים דף שלא נמסר לו עותק ממנו, ואינו יודע האם מדובר בצו חיפוש. הנאשם טען כי בחיפוש זה השתתפו 11 שוטרים. הנאשם תיאר כי כאשר נכנסו השוטרים לביתו שאלו האם מחזיק דבר מה לא חוקי והוא אמר להם **"אני 30 שנה מעשן, יש לי קצת בבית, ואני מוציא לכם את זה בשביל שלא תהפכו לאמא שלי את הבית..."** (עמ' 32 שורה 8-9), ובהמשך הוציא להם "את החומר" מארון הבגדים אך הם ערכו חיפוש נוסף בכל זאת בצורה אגרסיבית, בשטח כולו לרבות בקרואן, לאחר שאישר שהוא שייך לו ופתח אותו כשהשוטרים הורו לו לעשות כן. בחקירתו הראשית אמר הנאשם כי כאשר השוטרים מצאו את קופסת העץ שצולמה בנ/1 הם פתחו אותה לידו והוא ראה שהקופסה הייתה ריקה מלבד עלים בודדים שהיו בה, כפי שנראה בתמונה

התחתונה של נ/1. לדבריו, בקרוואן יש חדר נוסף המשמש את אחותו והחלון שבו פרוץ באופן שמאפשר לכל אדם להיכנס לתוך הקרוואן. לדבריו החיפוש נמשך בשטח כולו גם לאחר שאמר לשוטרים שאין צורך להמשיך בחיפוש וכי את מה שהיה לו כבר מסר להם. השוטרים המשיכו וחיפשו ברכב הפורד לאחר שהנאשם אישר שמדובר ברכבו ואמר להם, לדבריו, כי הרכב לא שמיש מזה כשנתיים. בחיפוש ברכב נתפסה הסכין שהייתה מונחת ברכב כמה שנים קודם לכן והוא לא עשה בה שימוש בחצי השנה שקדמה לחיפוש.

במהלך עדותו, הן בחקירה הראשית, הן בחקירה הנגדית, הכחיש הנאשם בתוקף שנערך בביתו חיפוש בשני מועדים שונים. זכרוננו רוען באמצעות כתב האישום, ובהמשך גם בשתי הודעות שמסר במשטרה בכל אחד מהמועדים בהם נערך חיפוש, אך הנאשם עמד על טענתו כי נערך חיפוש אחד בלבד. בחקירה נגדית אישר הנאשם כי הקרוואן נמצא בתוך המשק, וביחס לסכין אמר שהחזיק אותה מטעמי הגנה עצמית.

דין והכרעה

9. אני מקבלת את עדותו של הבלש יוסף נירן, אשר העיד באופן קוהרנטי והשיב בצורה עניינית ומלאה לשאלות שנשאל בחקירה נגדית. התרשמתי שהוא זוכר את האירוע לפרטיו והשתדל מאד לדייק בתשובותיו. עד זה אמנם לא ידע להשיב על השאלה האם צו החיפוש מאפשר על פי לשונו לבצע את החיפוש ללא שני עדים נוספים ונתלה בבקשתו של הנאשם לבצע את החיפוש ללא עדים. בפועל, צו החיפוש מאפשר את עריכת החיפוש ללא עדים, שכן דרישת עריכת החיפוש בפני שני העדים המצוינת בצו מכפיפה עצמה מפורשות להוראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), הקובעות כי ניתן לערוך את החיפוש ללא עדים במקרה שבו תופש המקום הנוכח שם ביקש לערוך שלא בפני עדים. העובדה שהעד ידע מהם הכללים שקובע הדין לגבי חיפוש כאמור די בה, גם אם לא ידע לומר היכן מוצאים כללים אלה את ביטויים בצו החיפוש שניתן.

אשר לשעת האירוע, השוטר העיד כי למיטב זכרוננו הגיע לבית החשוד בשעה 8:00-8:20. בדו"ח הפעולה נ/2 כתוב ששעת פתיחת האירוע היא 8:23 והודעת הנאשם נגבתה באותו היום בשעה 8:29 בתחנת המשטרה. מובן כי לוח זמנים זה אינו סביר, אך משעה שלא הייתה כל מחלוקת בדבר עצם ביצוע החיפוש, ומשעה שהעד לא נשאל שום שאלה בחקירה נגדית ביחס לפער הזמנים, שניתן להסבירו בהסברים שונים, לא ראיתי לתת משקל משמעותי לנושא שעת האירוע שנכתבה בדו"ח הפעולה במסגרת בחינת משקל עדותו של העד.

10. אני מקבלת גם את עדויותיהם של פקד אלי טובול, רס"ר אבישי טובי ושל רס"ל יצחק אלפסי כמהימנות. גם עדים אלה השיבו לשאלות שנשאלו בצורה עניינית ועקבית, ניכר כי זכרו את האירועים שעליהם העידו ועדותם עוררה אמון.

11. מנגד, קיים קושי ממשי לתת אמון בדברי הנאשם בעדותו בבית המשפט. בעדותו של הנאשם נתגלו סתירות ביחס לדברים שאמר בהודעותיו במשטרה, והוא סתר את עצמו אף תוך כדי מסירת העדות בבית המשפט.

כך למשל, בחקירתו הראשית אישר הנאשם כי פתח את הקופסה שנתפסה בקרוואן יחד עם השוטר שערך את החיפוש וראה בפנים כמות קטנה של עלים כפי שמופיע בתמונה (עמ' 32 שורות 31-32). בחקירתו הנגדית טען בתוקף כי לא

פתחו בפניו את הקופסא, לא במהלך החיפוש ולא בזמן החקירה (עמ' 40 שורה 23 ועמ' 41 שורה 2).

הדברים עומדים בסתירה גם לדברים שאמר הנאשם בהודעתו ת/13 בעמ' 2 שורות 31-35.

דוגמא נוספת, בתחילת עדותו אמר הנאשם כי רכב הפורד פוקוס שברשותו שבו נערך החיפוש ביום 2.6.16 "אינו שמיש כרגע שנתיים" (עמ' 31 שורה 18). בהמשך כשהתבקש לתאר את החיפוש ברכב אמר "הוא שאל אותי אם יש לי אוטו, אמרתי כן, האוטו לא שמיש שנתיים...". ב"כ הנאשם שאל שאלת הבהרה "אמרת לו שהרכב לא שמיש שנתיים?" והנאשם מיהר לתקן עצמו ואמר "בזמן ההוא הוא היה לא שמיש חצי שנה, עכשיו הוא לא שמיש שנתיים". (עמ' 33 שורות 15-20).

בהודעתו במשטרה מיום 2.6.16 הנאשם לא אמר דבר על היות הרכב לא שמיש. מתוך דבריו בהודעה, לפיהם הסכין שנמצאה הייתה בשימוש יומיומי, ניתן היה אף להבין את ההיפך.

כפי שתואר לעיל, במהלך עדותו במשפט עמד הנאשם בתוקף על כך שבביתו נערך חיפוש אחד בלבד. עדות זו היא אכן מוזרה לנוכח העובדה כי קיימות ראיות אובייקטיביות לכך שנערך חיפוש בשתי הזדמנויות שונות. בשל כך, במהלך חקירתו הראשית של הנאשם, אפשרתי, באופן חריג לב"כ הנאשם להפסיק את החקירה ולשוחח עם הנאשם מחוץ לאולם בנוכחות התובעת. לאחר אותה הפסקה הנאשם שב ועמד על טענתו כי נערך חיפוש אחד בלבד, ועמד על הטענה גם במהלך החקירה הנגדית. טענה זו הובילה את ב"כ הנאשם לעתור להפסקת הדיון ועריכת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של הנאשם. במהלך הדיון דחיתי בקשה זאת, ואף לאחר שהושלמה שמיעת עדותו של הנאשם לא סברתי כי יש לשנות מהחלטתי; הנאשם השיב בצורה עניינית לכל השאלות שנשאל. במהלך הדיון גילה ערנות רבה למתרחש, והגם שמדי פעם התפרץ ללא רשות לדברי העדים או ב"כ הצדדים, הדברים שנאמרו על ידו היו בעלי קשר לעניין. לגבי חלק מן הנושאים גילה הנאשם עקביות בתשובותיו במהלך עדותו, וביחס לחלק אחר- פחות. בידי ב"כ הנאשם לא הייתה כל ראיה להיסטוריה פסיכיאטרית של הנאשם, והתרשמתי היא כי הנאשם אינו סובל מבעיה פסיכיאטרית המונעת ממנו להבין את ההליך המשפטי או לשתף פעולה עם סגורו. אני סבורה כי עמידתו של הנאשם על הטענה שבבית נערך חיפוש אחד בלבד לא נבעה מבעיה נפשית אלא מניסיון להציג גרסה, אשר לדעתו עשויה לסייע לו, ומדי פעם כשל הנאשם בשמירה רציפה על אותה גרסה. כך למשל, לאחר שזכרוננו רוענן שוב באמצעות הודעותיו מעד הנאשם בלשונו ואמר "בכל מקרה, בשתי התקריות האלה אין צו חיפוש..." (עמ' 35 שורה 25), ומעידה נוספת בהקשר זה אירעה במהלך החקירה הנגדית, כאשר נשאל על דברים שאמר באחת מהודעותיו ביחס לחיפוש שנערך בביתו השיב "של איזה תאריך, הראשון או השני?" (עמ' 39 שורה 13).

האישום הראשון

12. בתשובתו לאישום מיום 21.6.16 הודה הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש כמתואר ברישא לסעיף 2.

13. אשר לחוקיות החיפוש בקרוואן, ב"כ הנאשם טען כי צו החיפוש ניתן ביחס לבית בו מתגורר הנאשם ואינו חל על הקרוואן שהוא מבנה ארעי ונפרד מן הבית, ועל כן מדובר בחיפוש ללא צו.

אני סבורה שהקרוואן המצוי בגבולות המשק שלגביו ניתן צו החיפוש הוא חלק מן "המקום" שביחס אליו ניתן צו החיפוש, כמשמעותו בסעיף 24(א)(1) לפקודת סדר הדין הפלילי. ודוק, צו החיפוש על פי לשונו מתייחס לכתובת שבגבולותיה

נמצא הקרוואן, והוא אינו מתייחס באופן דווקני רק למבנה הקבע המצוי באותה כתובת.

אציין כי הכרעה במחלוקת זו היא בבחינת "למעלה מן הצורך", שכן משעה שנמצאו סמים בביתו של הנאשם בחיפוש שנערך בו כדין על פי צו חיפוש, ומשעה שהנאשם אמר לשוטרים כי הקרוואן הוא שלו, התקיים אצל השוטרים יסוד סביר להניח כי הנאשם מחזיק ברשותו סמים, גם שלא לצריכה עצמית, במקומות נוספים מחוץ לבית הבנוי, ועל כן ממילא קמה עילה וסמכות לחיפוש גם בקרוואן, אף ללא צו, מכח סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי. החיפוש נערך כדין והסמים שנתפסו במהלכו הם בגדר ראיה קבילה.

14. שאלת התקיימותו של יסוד נפשי של הנאשם ביחס לסמים שנמצאו בקרוואן עמדה אף היא במחלוקת, שהעצימה שעה שבעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי בקופסא לא היה דבר מלבד עלים בודדים כפי שנראים בתמונה נ/1 (עמ' 33) או לחלופין, שכלל לא ראה מה יש בתוך קופסת העץ (עמ' 40).

אני מעדיפה את הדברים שאמר הנאשם בהודעתו במשטרה ת/13 עמ' 2 שורות 31-36:

"ש. של מי הקופסא הזאת?

ת. שלי.

ש. איפה היא הייתה?

ת. הייתה באחד המחסנים, קרוון שהיה בו ציוד של אחותי. זה עמד שם הרבה זמן סתם

איזה ערבי נתן לי את זה ככה. זה נראה כמו גראס אבל אני לא יודע אם זה גראס.

ש. אמרת לי שזה גראס קודם?

ת. אולי, אני משער."

דברים אלה עולים בקנה אחד עם הדברים שאמר העד אבישי טובי בעדותו, וחשוב לציין כי החוקר אבישי טובי אשר גבה את ההודעה לא עומת עם טענה לפיה האמור בהודעת הנאשם לא נאמר על ידי הנאשם.

אני דוחה כבלתי מהימנה את גרסת הנאשם בעדותו בביתה משפט לפיה כלל לא ידע מה תוכן הקופסא.

בנסיבות אלה התקיימה אצל הנאשם מודעות לתכולתה של קופסת העץ, וכן מודעות, לכל הפחות ברמה של עצימת עיניים, לכך שהחומרים שהיו בתוך הקופסה הם סמים.

15. שלמותה של שרשרת הסם- בתשובתו לא טען ב"כ הנאשם טענות בדבר שלמותה של שרשרת הסם. הטענה עלתה לראשונה ביום ההוכחות, לאחר שדו"חות שרשרת הסם הוגשו בהסכמה. בשלב הסיכומים הובהר כי הטענה היא לפגמים בשני מקומות בשרשרת: האחד ביחס לכמות עלי הקנביס שהוצאו מקופסת העץ שצולמה בנ/1 והשני ביחס לשלב שבו הגיעו המוצגים למעבדה. נטען כי כל שהכילה קופסת העץ היה עלים בודדים כפי שניתן לראות בנ/1 ולא הכמות המצוינת בחוות הדעת ת/1, וכן כי על פי תעודת עובד הציבור ת/3 המוצגים התקבלו במעבדה ביום 14.6.2, ומספרה של השקית שהכילה חומר חשוד כקנבוס שונה בספרה אחת ממספר השקית שהועבר על ידי החקירות, בעוד שבחוות הדעת ת/1 נכתב כי המוצגים התקבלו במעבדה ביום 14.6.5 אך מספרי השקיות זהים למספרי השקיות שהועברו על ידי החקירות.

אשר לטענה הראשונה, אינני סבורה כי מדובר בפגם, שכן מקובלת עלי עדותו של השוטר אבישי טובי, לפיה הקופסא הייתה מלאה בעלים והצילום נ/1 אינו משקף את תכולתה בעת התפיסה (עמ' 18 שורות 20-16).

אשר לטענה השנייה, הלכה היא כי לא כל פגם בשרשרת העברת המוצגים מוביל לפסילת המוצגים (ע"פ 987/02 **מדינת ישראל נ' זביידה ואח'** (פ"ד נח(4) 880)), ובמקרה דנן אינני סבורה כי מדובר בפגמים היורדים לשורש ההליך המשפטי. מספרי השקיות שתכולתן נבדקה על פי חוות הדעת ת/1 תואמים במלואם את מספרי השקיות שנלקחו על ידי השוטר דני רגב מכספת היחידה החוקרת והועברו למז"פ כמפורט במוצג ת/2. מדובר בשקיות שהגיעו כשהן חתומות. השוני במספר אחת השקיות כפי שמופיע בתע"צ ת/3 הוא בספרה אחת ומדובר ככל הנראה בטעות סופר. גם פער הימים בין מועד קבלת המוצגים לבין מועד בדיקתם אין בו כדי להביא לפסילת הראיות.

16. ביחס לחוקיות החיפוש ברכב טענה ההגנה כי צו החיפוש שניתן על ידי בית המשפט לא התייחס לרכבו של הנאשם, אשר חנה על הכביש של המושב, מחוץ לשטח המשק, כפי שהעיד השוטר יוסף נירן (עמ' 14 שורות 29-26).

משעה שאמנם מדובר ברכב שחנה מחוץ לשטח המשק, ספק רב האם החיפוש בו הותר על פי צו החיפוש שניתן מאת בית המשפט.

עם זאת אני סבורה, כי משעה שנמצאו חומרים החשודים כסמים בביתו של הנאשם ובקרוואן השייך לו, ומשעה שהתברר כי הנאשם מחזיק ברכב בסמוך לבית, התבסס אצל השוטרים יסוד סביר לחשד כי גם ברכב מוחזקים חומרים אסורים, כפי שהעיד השוטר יוסף נירן (עמ' 15 שורות 3-1). בנסיבות אלה קמה לשוטרים סמכות חיפוש אף ללא צו בהתאם להוראות סעיף 25(1) לפקודת סדר הדין הפלילי.

ההגנה הקדישה חלק נכבד מחקירות העדים לשאלה האם הנאשם הסכים לביצוע החיפוש ברכבו. חשוב להעיר, כי התנאים שקבעה פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 10149/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] בכל הנוגע לחוקיותו של חיפוש בהסכמה, מתייחסים להסכמה כמקור עצמאי לסמכות החיפוש, ואין בהלכה זו כדי לבטל את קיומה של סמכות חיפוש בהתאם להוראות סעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי. מכאן, שגם החיפוש ברכב נעשה כדין.

17. אשר לעבירת החזקת הסכין, ב"כ הנאשם טען, כי לא הוכח שהרכב חנה מחוץ לחצרים של הנאשם. טענה זו יש בה כדי לסתור את טענתו בדבר אי חוקיות החיפוש ברכב. מכל מקום, כפי שקבעתי, הרכב חנה מחוץ למשק.

בעת החיפוש, כאשר נשאל לפרש הימצאות הסכין ברכבו של הנאשם הוא אמר "במדינה שלנו עדיף שאהיה גם אר פי ג' באוטו" (נ/2; השגיאה במקור).

בהודעתו במשטרה מאותו היום (ת/13) טען כי הסכין משמשת אותו לחתוך לחמניות או כמברג והיא בשימוש יומיומי (שם, עמ' 3 שורות 6-61) ובהמשך טען כי לא השתמש בה בכלל (שם, שם בשורה 67), ובהמשך שלל כי היא משמשת אותו להגנה עצמית (שם, שם שורות 70-69).

בעדותו במשפט אמר שלפעמים הלך עם הסכין לאכול, ובהמשך הסביר שהתבדח, ובתשובה לשאלה מדריכה אמר, כי במחצית השנה שקדמה לחיפוש הוא לא עשה כל שימוש בסכין (עמ' 33). מנגד, בחקירה נגדית כאשר נשאל מדוע החזיק בסכין השיב בצעקות "**כי אני חושב שצריך. הגנה עצמית. אני גר בישוב ספר שמבחינת המדינה אתם**

צריכים לחמש אותנו בנשק חם ואתם הפקרתם אותנו" (עמ' 41 שורות 22-23).

לנוכח דבריו של הנאשם עצמו שנאמרו מיד לאחר תפיסת הסכין, ולנוכח הדברים הנסערים שאמר בחקירה הנגדית ניתן לקבוע כי הסכין, שליוותה את הנאשם בכל שימוש שעשה ברכב, לא הוחזקה למטרה כשרה.

18. אין חולק בין הצדדים כי החיפוש שבוצע ביום 2.6.14 תועד בצילום וידאו. כך עולה מתוך עדותו של יוסף נירן וגם מתוך עדותו של הנאשם (עמ' 32 שורה 25). צילום הוידאו לא הוגש לבית המשפט ולא נמצא בתיק החקירה. העד נירן אמר בעדותו כי מסר את התיעוד לחוקר אבישי טובי, והעד טובי אמר שהתיעוד לא נמצא, גם לאחר חיפוש נוסף. היעלמותה של הראייה היא בהחלט מחדל חקירה. אשר למשקלו של מחדל זה, יש לבחון האם המחדל הוא כה חמור עד כי יש לחשוש שקופחה הגנתו של הנאשם, כיוון שנתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו (ע"פ בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 18.5.06]). הנאשם לא חלק על החזקת החשיש בביתו ביום החיפוש. הוא גם לא חלק על מציאת הקופסא ובה הסמים בקרוואן, וטען טענות סותרות ביחס לסמים שנמצאו בה בהודעתו במשטרה ובחקירתו במשפט. עיקר טענות ההגנה בקשר לסמים שנתפסו בקרוואן הם טענות משפטיות הנוגעות לחוקיות החיפוש בו. הנאשם גם לא חלק על מציאת הסכין ברכב, ועיקר הטענות נוגעות להיות הרכב מושבת וחוקיות החיפוש ברכב. בנסיבות אלה משקלו של המחדל החקירתי אינו גדול ואין בו כדי לפגוע באופן ממשי ביכולת הנאשם להתגונן.

19. על פי העדויות בחיפוש השתתפו מספר שוטרים נוספים אשר לא כתבו דו"חות פעולה או מזכרים. על פי הסברי השוטרים שהעידו לפני, השוטרים שכתבו מזכרים במהלך החיפוש הם השוטרים שתפסו חפצים במהלך החיפוש, ומי שלא תפס דבר לא כתב מזכר. התנהלות זו אינה בלתי סבירה, ומכל מקום שמות השוטרים הנוספים שנכחו בחיפוש הופיעו בדו"חות החיפוש וככל שסברה ההגנה כי יש בכוחם כדי לתרום לבירור המסכת העובדתית ניתן היה להזמין כעדי הגנה.

האישום השני

20. השאלה המרכזית ביחס לאישום זה היא שאלת חוקיות החיפוש שנערך בביתו של הנאשם. לתיק בית המשפט לא הוגש צו המתיר את החיפוש במועד זה, מן הטעם שבמועד שנקבע לשמיעת הראיות הצו לא היה מצוי בתיק החקירה.

21. במועד שבו נשמעו הראיות וסיכומי התביעה, ביקש ב"כ הנאשם לדחות את סיכומיו למועד אחר על מנת להיערך, ואלה נשמעו כעבור יומיים. במועד זה הגישה המאשימה לבית המשפט בקשה להוספת ראיה, צו החיפוש אשר, על פי הנטען, נמצא בינתיים. בהחלטתי מיום 8.6.16 דחיתי את בקשתה של המאשימה. עם זאת בכך לא הוכרעה באופן סופי השאלה האם החיפוש נערך על פי צו אם לא, אלא שיש לבחון את הראיות שהובאו לבית המשפט בעניין זה.

22. משקיבלתי את עדויות השוטרים שהשתתפו בחיפוש שנערך ביום 5.10.14, יש לקבוע כי החיפוש נערך על פי צו של

בית משפט, זאת הגם שצו החיפוש לא הוגש.

העד טובול עמד בתוקף על הדברים ואף מסר הסבר מפורט ומשכנע כיצד ומדוע בדק את תוקפו של הצו טרם עריכת החיפוש. התיאור שמסרו שני העדים ביחס לאופן שבו הוצג הצו לפני הנאשם תואם, ואף עולה בקנה אחד עם דבריו של הנאשם בהודעתו מיום 14.4.15 (ת/7) שורות 3-5: **"אני זוכר את היום הזה השוטרים הגיעו בבוקר אני זוכר שזה היה מוקדם הם הציגו לי צו, בהתחלה חשבתי שהם טעו בבית אבל ראיתי שהצו מדבר עלי..."**.

23. הגם שהצו לא הוגש ולא ניתן לבדוק האם החיפוש בוצע על פי השם והכתובת שפורטו בו, הרי שגם מתוך עדותו של טובול וגם מתוך הודעתו של הנאשם במשטרה עולה כי נערכה על ידי השניים בדיקה מדוקדקת של צו החיפוש, והחיפוש בוצע רק לאחר ששניהם, השוטר והנאשם היו משוכנעים כי חיפוש בביתו של הנאשם תואם את הפרטים המופיעים בצו.

24. גם בחיפוש זה לא נכחו עדים ואולם מקובלת עלי עדותו של פקד טובול כי הוצע לנאשם לבצע את החיפוש בנוכחות עדים מטעמו והוא סירב (עמ' 22 שורות 16-18) וכן הדברים שכתב בעניין זה רס"ל יצחק אלפסי בדו"ח החיפוש ת/22 ובחקירתו הנגדית (עמ' 30).

אינני סבורה כי חובתה של המשטרה להביא עמה או לאתר עדים לחיפוש, בפרט לא כאשר החשוד עצמו מוותר על נוכחות עדים, ודברים אלה נכונים גם ביחס לאישום הראשון.

25. מן האמור עולה כי החיפוש שנערך כמתואר באישום השני, נערך כדין.

26. חקירת התיק וגם ניהול המשפט, לוו במחדלים ובהם היעלמותו של התיעוד המצולם של החיפוש הראשון, נושא שכבר זכה להתייחסות, התקלה בהקלטת הודעתו של הנאשם, והיעדרו של צו החיפוש אשר היה ידוע זה מכבר, אך רק התובעת שייצגה את המדינה בהליך שמיעת הראיות, עו"ד דוד, ראתה לעשות מאמצים ממשיים לצורך איתורו. שקלתי את כלל המחדלים שצוינו ולא סברתי כי היה בהם, אף בהצטברותם, כדי להביא לפגיעה ממשית ביכולתו של הנאשם להתגונן.

27. לנוכח האמור לעיל אני מרשיעה את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, שתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 ובעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ו, 16 יוני 2016, במעמד הצדדים